

“El finançament no és la causa de l'endeutament de la Generalitat”

La Sindicatura de Comptes ha presentat el seu informe de fiscalització del 2008, que posa al descobert la precària situació de les arques públiques valencianes. En parlem amb Cristina Moreno (València, 1963), portaveu d'economia del PSPV-PSOE.

El 31 de desembre la Generalitat Valenciana va fer públic l'estat de la tresoreria de la institució, una mesura que segons ells referma “una línia informativa basada en la transparència”. Diuen que són “pioners”.

—La llei d'hisenda pública valenciana aprovada el 1982 era una llei pionera pel que fa a la transparència comptable. La llei obligava a publicar al DOGV la situació de tresoreria, les modificacions pressupostàries... Des del 95, el PP ha pervertit aqueixa llei.

—**En quin sentit?**

—En el sentit que no s'ha atrevit a modificar-ne uns certs articles però els ha fet inútils per la via de publicar les modificacions set o vuit mesos després. Parlar de transparència és una broma perquè es limiten a fer, a contracor, allò que la llei els obliga a fer.

—**La Generalitat al·lega que el deute que arrossega es deu a un finançament insuficient. El nou model de finançament resoldrà els problemes crònics de dèficit?**

—Amb l'argument del finançament, la Generalitat amaga la seua inutilitat i la seua inoperància. Durant els anys de creixement, quan els ingressos eren per damunt del previst, aquesta comunitat continuava endeutant-se a un ritme molt superior al conjunt de l'estat, mentre que unes altres comunitats amortitzaven deute. El problema del deute no el causa el finançament, sinó unes prioritats equivocades.

—**Amb tot, en el cas del País Valencià, el dia 30 de juny del 2009, el deute representava un 13,4% del PIB. Però a Catalunya i les Balears, comunitats infradotades financerament, repre-**

sentava l'11,8% i l'11,5% del PIB, respectivament.

—Quan parlem del deute no té sentit que parlem de la situació actual, sinó de l'evolució. Hi ha comunitats que han amortitzat deute en èpoques de creixement, segons el Banc d'Espanya. Quan Camps va arribar a la Generalitat, el 2003, hi havia un deute de 7.583 milions d'euros. Avui, arriba a 9.204 milions.

—**Parlem de l'informe de la Sindicatura de Comptes. Segons el conseller d'Economia, el 2008 es va produir una “millor gestió pressupostària i econòmico-financera i un millor control intern”. Què en penseu?**

—Enguany s'han tornat a deixar factures al calaix, és a dir, s'ha gastat sense tenir diners consignats. I això és doblement greu. En primer lloc, no has previst de tenir prou diners per gastar, però a més aquesta despesa no ha tingut cap control ni cap intervenció. És a dir, s'ha contractat a qui s'ha volgut. Les factures al calaix s'han ampliat no únicament a la sanitat, sinó també a més sectors i empreses públiques com ara Ciegsa, IVVSA [institut valencià de l'habitatge]... Quina mena de gestió és aquesta, si es gasta sense autorització ni control?

L'informe també posa de manifest la forma d'actuar del PP en aquests dos anys, allò que ells anomenen les *noves formes de gestió*: és a dir, buscar fórmules perquè rode la bola i el qui vinga darrere que pague. Abans parlàvem del deute fet públic pel Banc d'Espanya, però hi ha més despeses compromeses per al futur, com ara les concessions sanitàries, el model alemany, les diverses formes d'infraestructures... Si comptem aquestes despeses compromeses, són gairebé 30.000 milions d'euros. Anem hipotecant el futur. A això caldria afegir-hi el deute de les empreses públiques.

—**La societat Projectes Temàtics de la Comunitat Valenciana, que engloba projectes com Terra Mítica o la Ciutat de la Llum, ha actuat d'acord amb “la legislació vigent, i ha realitzat una eficaç i eficient gestió dels fons públics”, diu la Generalitat.**

—El conseller no pot amagar-se en els adjectius. Només cal llegir l'informe de la sindicatura, que assenyala que per complir els seus comptes s'han hagut de fer tres ampliacions de capital, la

darrera de setanta milions d'euros. Això és bona gestió? I no parlem dels sobre-costos, els contractes a dit... En el cas del pont de l'Assut de l'Or, a la Ciutat de les Arts i les Ciències, la sindicatura indica que pràcticament s'ha triplicat el cost inicial. I encara és més greu si tenim en compte que al principi havia de ser gratuït. Quant al Palau Reina Sofia, el cost final s'ha multiplicat per tres.

—**El Consell assegura que el País Valencià pot liderar l'eixida de la crisi, “a través d'actuacions de suport als sectors productius i a la creació d'ocupació”. Què en penseu?**

—Amb tots els respectes, bla bla bla. El Consell sempre parla molt però no s'ajusta a la realitat. La realitat ens diu que s'acaben de fer públiques les dades de l'INE, que constaten que la comunitat ha crescut per sota de la mitjana d'Espanya des de l'any 2000. Aquesta és la realitat, per molt que la vulguen amagar. Cal reconèixer quins són els nostres punts dèbils. I no únicament ho diem nosaltres, sinó que ho demanen els empresaris. La Confederació Empresarial Valenciana i l'Associació Valenciana d'Empresaris han coincidit a fer una reflexió sobre quina és la situació real de l'economia valenciana, quins són els seus punts dèbils i quins són els objectius de futur.

—**Sembla que l'empresariat valencià, que s'ha caracteritzat pel fet de ser poc reivindicatiu i un poc complaent, s'ha mogut. Com valoreu aquest canvi?**

—L'empresari valencià, amb les seues paraules, demana al govern valencià que actue. Els valencians fa un any que tenim el govern paralitzat, just quan la crisi ha estat més forta. Això és greu, gravíssim, i els qui més ho saben i ho suporten són els empresaris valencians. Per això no és casual que hagen coincidit en el temps aquesta mena d'estudis, perquè això que fa l'empresariat ho hauria d'haver fet el govern molt abans. Fa un any es van reunir Jorge Alarte i Francisco Camps i li portàrem quaranta mesures per a aplicar. Després el Consell va fer públic un pla que mai no ha funcionat, que no ha tingut recursos...

—**Us referiu al pla Confiança.**

—És un pla que no te pressupost.

—**Però ells diuen que és “el pla anticrisi més ambiciós implantat en una comunitat autònoma”.**

—Sempre diuen les mateixes coses. També diuen que serem els primers d'eixir de la crisi. El problema del pla és que no té diners. S'aprova per via decret-lllei i plantejava un crèdit extraordinari de 1.200 milions d'euros. El van autoritzar les Corts però implicava emetre deute públic. És el 7 de gener i encara no s'ha aprovat el deute públic, perquè no podem i ja hem cobert tots els límits. Això del deute és molt greu, perquè ens hem més que excedit. El *pla Confiança* és lletra morta.

—**Un projecte que sí que sembla disposat a liderar Camps és la fusió entre CAM i Bancaixa. El PSPV no s'ha acabat de definir gaire sobre una hipotètica unió. Com us ho mireu?**

—No m'atreveria a dir que Camps haja liderat la fusió. Crec que va intentar salvar la cara al seu conseller d'Economia. En aquesta comunitat, no solament hem tingut un govern paralitzat des de fa any, sinó que hem sofert una conseller d'Economia que ha inestabilitzat una caixa d'estalvis.

—**Posem per cas que hi haguera eleccions enguany i...**

—Tant de bo n'hi haguera.

—**Si hi haguera eleccions, us veieu amb prou força per a arribar a la Generalitat?**

—Ens hi veiem amb prou força i sobretot veiem una comunitat completament paralitzada i que romandrà així mentre no hi haja eleccions. El president de la Generalitat només pensa en termes personals i en termes judicials. Així no podem continuar. Necessitem eleccions i nosaltres estem preparats per a governar.

—**Posem-nos en el cas que hi ha eleccions i guanyeu. Com resoldríeu l'actual situació de les arques públiques valencianes?**

—En primer lloc, encarregaríem una auditoria real, transparent i clara. L'informe de la sindicatura ens dona un mínim coneixement de la realitat. Després, cal fer allò que demanem al Consell: començar a treballar, reorganitzant el sector públic valencià, que és on més ineficiències i duplicitats d'objectius s'acumulen, que és on més regnes de taifes s'han anat acumulant. Cal aplicar racionalitat de despesa pública.

Violeta Tena